

δώς που δολοφονήθηκε ο Γασπάρ, ύψωσαν σε λίγο μιά στήλη πέτρινη, στην οποία χάραξαν αυτά τὰ λόγια :

«Εδώ ένας άγνωστος σκοτώθηκε από έναν άγνωστο!...»

Κι' έτσι πειά, πάνω απ' τόν Γασπάρ Χάουξερ, απλώθηκε γιά πάντα ο πέπλος τού μυστηρίου.

Όμως σήμερα, ο πέπλος αυτός έχει άνασπρωθεί.

Και νά τί είνε σχετικώς γνωστό γιά τόν τραγικό αυτό παιδί :

Φαίνεται, ότι ή πρώτη σύζυγος τού Μ. Ναπολέοντος, ή αυτοκράτειρα Ίωσηφίνα, είχε κάποιαν άνεψιά, όνομαζομένη Στεφανία, ή όποια ήταν τόσο χαριτωμένη κι' όμορφη, όσο και καλή κι' έναρετη.

Ό Ναπολέον, ό όποιος την άγαπούσε πολύ, σκέφτηκε νά την παντρήσει με τόν διάδοχο τού Μεγάλου δουκάτου τής Βάδης, τόν νεαρό πρίγκιπα Κάρολο.

Άλλ' ή μητέρα τού πρίγκιπας δέν θέλησε νά δώσει τόν γικό της σε μιά τόσο μακρινή συγγενή τού Ναπολέοντος, τόν όποιο θεωρούσε ως έναν τυχερό τυχοδιώκτη.

Τότε ό Ναπολέον υιοθέτησε τή Στεφανία. Και κατόπιν αυτού πειά ή μητέρα τού πρίγκιπας Καρόλου δέν έφερε καμιά αντίσταση γιά τόν γάμο τού γιουό της.

Ό πατέρας τού πρίγκιπας Καρόλου είχε πεθάνει, άλλ' ό παππούς τού ζούσε ακόμα. Μόλις δέν πέθανε ό γηραιός αυτός μέγας δούξ, θα τόν διαδεχόταν ό Κάρολος.

Τρεις μέρες μετά τήν έπίσημη υιοθεσία τής Στεφανίας, έγιναν, με άράνταστη μεγαλοπρέπεια, οι γάμοι τού διαδόχου τού δουκιού θρόνου τής Βάδης με τήν «πριγκίπισσα» Στεφανία Βοναπάρτη.

Διό μήνες δέ μετά τόν γάμο τους, ό Κάρολος όδήγησε τή Στεφανία στο παλάτι τής Βάδης.

Άλλά ή Στεφανία δέν ήταν εύτυχημένη. Ό σύζυγός της ήταν επιπόλιος και άπιστος.

Έκτός αυτού, τήν ήμέρα που ή κυρίες τής Αδλής πήγαν και υποκλήθηκαν γιά πρώτη φορά μπροστά στη μέλλουσα ήγεμονίδα τους, ή Στεφανία άντελήφθη νά τήν κυττάζουν, με άπειρο μίσος, δυό κατάμαυρα μάτια.

Τά μάτια αυτά ήταν τής κόμισσας ντε Χόχεμπερ, τής δεύτερης γυναίκας τού γέρον μεγάλου δουκιού τής Βάδης.

Η κόμισσα Χόχεμπερ ύπηρεζε επί άρκετόν καιρό φιλενάδα τού μεγάλου δουκιού, ώσπου τόν έπεισε νά τήν παντρευτεί και ν' άναγνωρίσει έπίσημως τούς τρεις γιουούς που άπόκτησε μαζί του.

Προσπάθησε επίσης νά πείσει τόν μεγάλο δούκα νά όρίσει ως διάδοχο τού θρόνου έναν από τούς γιουούς της, αλλά δέν κατάφερε τίποτε.

Τό μίσος της εναντίον τού διαδόχου τού δουκιού θρόνου Καρόλου, ήταν άπεριγράπτο. Μη μπορώντας όμως νά τού κάνει κανένα κακό, σκέφτηκε νά τόν χωρίσει με κάθε μέσον απ' τή Στεφανία, πριν προφτάσουν ν' άποκτήσουν παιδιά.

Άρχισε λοιπόν ή καταχθόνια αυτή γυναίκα νά διαβάλλει και νά κατηγορεί τή Στεφανία στον Κάρολο, με τόσο τέχνη κι' έπιμονή, ώστε εκείνος πίστεψε γρήγορα στις συκοφαντίες της, έγκατέλειψε έντελώς τή γυναίκα του και τής φερόταν περιφρονητικά.

Όταν τó έμαθε αυτό ό Μ. Ναπολέον, έγινε έξω φρενών και μίλησε στον γηραιό μεγάλο δούκα νά τού στείλει πίσω τήν κόρη του άμέσως.

Ό μέγας δούξ φοβήθηκε τότε μη χάσει τόν θρόνο του. Ό πανίσχυρος Ναπολέον μπορούσε, άν ήθελε, νά έξαφανίσει απ' τή γη τόν μεγάλο δουκάτο τής Βάδης, μέσα σε μιά στιγμή.

Συμβόλεψε λοιπόν ό μέγας δούξ τόν έγγονό του νά συμφιλιωθεί γρήγορα με τήν Στεφανία.

Έτσι κι' έγινε. Ό Κάρολος γύρισε πάλι κοντά στη γυναίκα του και φαίνεται ότι αυτή τή φορά τήν άγαπούσε άληθινά. Άρρασιώθηκε σ' αυτήν όλοψύχως, ενώ ή κόμισσα Χόχεμπερ λυσούσε απ' τόν κακό της.

Έπειτα από λίγον καιρό, ό γηραιός μέγας δούξ πέθανε και τόν διαδέχτηκε ό Κάρολος. Έτσι ή Στεφανία έγινε πειά μεγάλη δούκισσα τής Βάδης κι' ύστερα από κάμποσους μήνες άπόκτησε ένα χαριτωμένο άγοράκι.

Άλλά δεκατέντε ήμέρες μετά τή γέννησι τού μοιραίου αυτού παιδιού, ένας συνένοχος τής κόμισσας Χόχεμπερ, άποκοίμισε με ναρκωτικά τις παραμάνες που φύλαγαν τόν μικρό διάδοχο. Άμέσως τότε, ή φοβερή κόμισσα μπήκε μέσα στο δωμάτιο, πήρε γρήγορα τόν μικρό απ' τήν κούνια του, έβαλε στη θέση του ένα έτοιμοθάνατο άγοράκι μιάς χωρικής, που τήν πλήρωσε άδρά γιά νά τής τó πάρει, και κρατώντας στην άγκαλιά της τόν μικρό διάδοχο, πήγε σ' ένα άπόμερο δωμάτιο τού παλατιού.

Έκεί τήν περιμενε ένας έμπιστός της μαύρος, στον όποιο παρέδωσε τόν παιδί τής Στεφανίας κι' ό όποιος

τό πήρε κι' έφυγε.

Λίγες μέρες κατόπιν τó παιδί τής χωρικής πέθανε, χωρίς ό Κάρολος κι' ή Στεφανία νά ύποπτευθούν τίποτε απ' όσα συνέβησαν.

Λίγον καιρό κατόπιν, ό μέγας δούξ Κάρολος πέθανε ξαφνικά, από δηλητηρίασι ίσως, όπως διαδόθηκε άργότερα.

Έτσι ανέβηκε στο δουκικό θρόνο τής Βάδης ό πρώτος γιουός τής καταχθονίας κόμισσας Χόχεμπερ.

Στό μεταξύ αυτό, ό Μ. Ναπολέον είχε νικηθεί κι' έλυονε έξόριστος στην Άγία Έλένη. Η Στεφανία είχε μείνει πειά άπροστάτευτη κι' έφυγε απ' τή Βάδη γιά τήν Ίταλία.

Ό έμπιστος τής κόμισσας Χόχεμπερ μαύρος, φύλαγε άγριυτος στο διάστημα αυτό τόν μικρό πρίγκιπα κοντά στη Νυρεμβέργη, όπου τόν είχε μεταφέρει. Κατά διαταγήν δέ τής άπισσας κόμισσας, τόν έγκατέλειψε μιά νύχτα στους δρόμους, γιά νά πεθάνη εκεί, έξαντλημένος κι' άτροφικός καθώς ήταν απ' τόν περιορισμό και τή νηστεία.

Ήξεραν πώς τó δυστυχισμένο παιδί δέν μπορούσε νά πη τίποτε σε κανένα, αφού δέν τó είχαν μάθει νά μιλάει.

Μόνο ό μαύρος τó είχε μάθει νά γράφει ένα ψεύτικο όνομα, άντι τού πραγματικού του.

Όστόσο, όταν οι άγαθοί πολίτες τής Νυρεμβέργης ανέλαβαν τó μικρό υπό τήν προστασία τους, ή κόμισσα Χόχεμπερ διέταξε τόν μαύρο νά τó δολοφονήσει. Μετά τήν άποτυχία τής δολοφονικής αυτής άποπειρας, ή κόμισσα έστειλε στη Νυρεμβέργη έναν άλλο έμπιστό της, τόν δήθεν λόρδο Στάνχολτ, γιά νά πάρει τó παιδί υπό τήν προστασία τού τάχα, και νά μωρέσουν νά τó δολοφονήσουν έπειτα από καιρό, όταν δέν θα ύπήρχε φόβος νά ύποπιασθή κανείς τίποτε.

Άλλά ποιά ήταν ή γυναίκα που άνεγνώρισε στο πάροχο τόν τραγικό μικρό πρίγκιπα ;

Φαίνεται, ότι ή Στεφανία κάτι είχε άκούσει γιά τόν Γασπάρ Χάουξερ, ό όποιος έμεινε στο Άνσπαχ και γιά τόν όποιο φημιζόταν ότι είνε τó παιδί της.

Πού τó νόμιζε νεαρό. Στις άρχές δέν θέλησε νά πιστέψει στις διαδόσεις αυτές. Κατόπιν όμως άποφάσισε νά δει τόν Γασπάρ Χάουξερ από κοντά.

Έφυγε λοιπόν κρυφά γιά τó Άνσπαχ και μόλις έφτασε εκεί, κρύφτηκε στο πάροχο και περιμενε μ' άγωνία νά περάσει ό Γασπάρ. Μόλις τόν αντίκρισε, άνεγνώρισε άμέσως σ' αυτόν τó παιδί της.

Έμοιαζε τόσο με τόν πατέρα του !..

Η δυστυχισμένη μητέρα δέν μπόρεσε νά κρατηθεί και φώναξε :

— Αυτός είνε !..

Κι' ύστερα έπεσε κάτω λιποθυμισμένη.

Άλλοίμονο !.. Η αυθόρμητη εκείνη κραγή της έγινε ατία νά σκοτώσουν μιά ώρα γρηγορότερα τόν νεαρό πρίγκιπα.

Κι' ή Στεφανία θρηνούσε κατόπιν πικρά, μέχρι τού θανάτου της, τó άγαπημένο της παιδί, που ποτέ σχεδόν δέν τó είχε σφίξει στην άγκαλιά της και που επί δλόκληρα χρόνια άγνοούσε κι' αυτή τήν τραγική του ύπαρξη...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΛΩΤΤΑ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ

Η σύζυγος.—Μεθαύριο συμπληρώνονται άκριβώς 20 χρόνια από τήν ήμέρα τών γάμων μας. Σωστό είνε νά γιορτάσουμε τήν είκοσαετηρίδα αυτή. Νά σφάξουμε τούς δυό κοκόρους και νά καλέσουμε σε γείμια δυό—τρεις στενούς συγγενείς μας.

Ό σύζυγος.—Νά σφάξουμε τά κοκόρια ; Και τί φταίνε τά καίμια τά πουλιά γιά ένα σφάλμα που συνέβη έδώ και είκοσι χρόνια ;

Στό φαρμακείο.
Ό πελάτης.—Πώς πρέπει νά μεταχειρωθώ αυτή τή σκόνη γιά τά κοινούτια .

Ό φαρμακοποιός. (άρρημένος).—... Νά τούς δίνετε μιά κοιταλιά τού γλυκού ύστερα από κάθε φραγήτ !..

Έκείνος.—Ποιά απόδειξι έχω, ότι πράγματι μ' άγαπάς ;
Έκείνη.—Θέλεις κι' άλλη απόδειξι ; Δέν έχόρεφα άπόψε όχτώ φορές μαζί σου ;

Έκείνος.—Ναι, άλλ' αυτό δέν τó θεωρώ απόδειξι άγάπης.
Έκείνη.—Θά τó θεωρούσες, άν ήξερες πόσο έλεινά χορεύεις.

